

Krassen van een Gooise kijker

Jaren geleden is een schrijfflijster (Turdus scripsi) op de zandbult die wij het Gooi noemen actief geweest. Dit familielid van mij heeft indertijd helaas het steeds vruchtbaarder wordende biotoop verlaten. Ik heb zijn plaats ingenomen. Penlijster (Turdus penna) is mijn naam.

Mobiel

Wat een leven hebben vogelaars in de huidige tijd. Welvaart, toegenomen vrije tijd en technische ontwikkelingen hebben er voor gezorgd dat vrijwel niets meer onbereikbaar is.

Vroeger was dat wel anders. Te voet, paard, boot of koets en later fiets, tram of trein begaf men zich naar een vogelplek. Vogels kijken was een hele expeditie en zelfs voor een binnenlandse trip moest heel wat tijd worden uitgetrokken. Per brief stelde men elkaar op de hoogte van de waarnemingen. Met het verschijnen van auto, telefoon en telegraaf werd vogelen al een stuk eenvoudiger. Tegenwoordig staat men voor niets. E-mail is het communicatiemiddel van deze tijd. Ver is nooit ver genoeg. Het gras bij de buurman is altijd groener. Een keur van organisaties staat klaar om de honger te bevredigen. De namen liegen er niet om: Bird Quest, Ecotourist, White Stork Travel, Wolftrail, te veel om op te noemen. Vogelreizen zijn een markt geworden. Als een trekvogel begeeft de moderne vogelaar zich in groepen per kerosinevink op reis over de hele wereld om via vooraf uitgestippelde routes als zomer- of wintergast zijn hobby uit te leven. Uitgevers ontdekten een gat in de markt en gingen er toe over vogelgidsen over diverse landen uit te brengen. Bij menige fanatieke, reislustige vogelaar puilt de boekenkast uit. Anderen verlustigen zich vooraf aan de 'travelreports', wikken en wegen, stippelen hun routes uit en pakken de heilige koe.

Vlak voor hun vertrek raadplegen zij vaak nog even internet om de laatste ontwikkelingen op vogelgebied op de vogelstek van bestemming in zich op te nemen. De achterblijvers verlustigen zich aan de meest vreemde namen: Baradpur, Galapagos, Camliça, Extremadura, Falsterbo, Hortobagy. Hun mobiliteit wordt beperkt door een niet genoeg opgevette bankrekening of het gezin. De verre wegtrekkers hebben vooraf heel wat lijntjes uitgegooid, voorgemaakt, gemasseerd en gepaaid, voordat zij op pad konden. De middel-lange en korte afstandstrek-kers moeten trouwens ook nogal

wat schipperen. We gaan niet de hele dag vogeltjes kijken. Ja, er is volop cultuur, een stad en een disco in de buurt. Papa gaat alleen 's morgens vroeg op pad, kunnen jullie lekker uitslapen! Soms kunnen Center Parks, Club Med en andere massavertierplekken met tropische zwemparadijzen en ander vermaak een zegen zijn. 's Avonds pakt pa zijn semafoon of mobieltje, kijkt en leest in zijn mailbox wat zijn maatjes elders hebben waargenomen. Buiten de vakanties gedraagt men zich soms als invasievogelaars. Jaarlijks brengen de veerboden vooral in de voor- en najaarstrek duizenden vogelaars naar één van de Waddeneilanden, zoals Schier, of 't ailand' zoals de Groningers het noemen. Anderen trekken met pelagische trips de Noordzee op voor de zeevogels. De toegenomen mobiliteit biedt ongeken-de mogelijkheden waar onze vogelende voorvaders zich geen voorstelling van konden maken.

PENLIJSTER

